

ALLES OVER EVA

(The wisdom of Eve)

Drama in twee bedrijven

door

MARY ORR

vertaling

Janny Spijker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALLES OVER EVA- THE WISDOM OF EVE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARY ORR en vertaler: JANNY SPIJKER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: revised, 1994 by Mary Orr

Copyright: Renewed, 1992 by Mary Orr

Copyright: 1964 by Mary Or rand Reginald Denhem based on the story “The Wisdom of Eve”

Copyright: 1946 by Mary Orr

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

EVA - een theater fan

KARIN - een ex-actrice

MARGO - een bekende actrice

LEO - scriptschrijver en echtgenoot van Karin

COLIN - producent en echtgenoot van Margo

HARRY - toneelmanager van Margo

“DE NEUS” TESSELAAR - columnist van een krant

LYDA - hulpje van Margo

VERA FABER - een jonge actrice

BERT HINKEL - theater agent

DECOR:

Het stuk speelt zich op diverse plaatsen af.

Het toneel is in tweeën gedeeld en de voorgrond is leeg, wordt als neutraal speelterrein gebruikt.

Links op het toneel de kleedkamer van Margo bij het theater. Achter een deur -achter een kamerscherm- naar het toilet, linksachter deur naar gang en linksvoor (in het lege gedeelte, schuin naar de zaal gericht) de achteruitgang van het theater.

Rechts op het toneel een kamer bij Karin thuis met rechts een deur naar de rest van het huis.

Rechtsvoor (in het lege gedeelte, schuin naar de zaal gericht) een tuindeur met een klein terrasje ervoor.

EERSTE BEDRIJF

(spotje aan op Karin die voor op het toneel staat in bontmantel, sjaal over haar hoofd en een paraplu in haar hand)

KARIN: Dames en heren. Ik ben mevrouw Roberts. Voor mijn trouwen was ik een actrice. Mijn toneelnaam was Karin Anders. Ik had niet zoveel succes. Oh, ik had wel talent, maar talent alleen is niet genoeg om een ster van je te maken. Daar heb je nog andere kwaliteiten voor nodig.... Vanavond zal ik u het verhaal vertellen van een meisje dat die kwaliteiten wel heeft. Ze heet Eva Harder. Bijna twee jaar geleden sprak ik Eva voor het eerst. Ze stond te wachten bij de achteruitgang van het theater, tot Margo naar buiten zou komen. Margo is mijn vriendin en een heel geliefde actrice. Ze heeft in drie door mijn man geschreven klapstukken de hoofdrol gespeeld. Mijn man is -zoals u al wel begrepen heeft- een scriptschrijver..... Margo is geweldig. Een schat, als ze niet net besloten heeft de kreng uit te hangen. Zoals elke ster wordt ook zij omgeven door fans. Eva Harder was er ook een - een handtekeningenjager, een niemand. Toen ik haar voor het eerst zag, leek ze meer op een zwerfkatje dat bescherming zocht tegen de kou en de natte mist.... *(wijst naar links)* Stel u daar in die hoek de achteruitgang voor van het theater. Aan het einde van een lange donkere steeg. Niemand waagt het daar te komen in het donker, behalve acteurs, want die zijn nergens bang voor, behalve dan voor recensenten. Het was zo'n mistige novemberavond, waarvan je niet wist of het nu zou gaan regenen of niet. Daarom waren er ook geen fans voor Margo, behalve die ene. Eva Harder!..... *(opent haar paraplu en loopt naar links. Het licht concentreert zich nu op de linkerhoek. Eva staat met opgetrokken kraag voor de achteruitgang te wachten. Karin laat haar paraplu zakken en Eva gaat naar haar toe)*

EVA: Mevr. Roberts...

KARIN: Ja, wat is er?

EVA: Neem me niet kwalijk dat ik u lastig val, mevr. Roberts, maar ik weet wie u bent. U bent de vrouw van Leo Roberts die dit geweldige stuk heeft geschreven voor Margo Kremer.

KARIN *(droog):* Mijn man zou het volkomen met je eens zijn. Hij vindt het ook geweldig.

EVA: Ik heb u zo vaak hier in en uit zien komen samen met Margo Kremer. Een van de fans heeft mij verteld wie u bent. Zou u mij een plezier willen doen - een enorm plezier?

KARIN: Dan moet ik eerst weten wat dat is.

EVA: Ik vroeg me af of ik misschien naar binnen zou mogen - naar de kleedkamer - en Margo Kremer echt ontmoeten? Ik ben de enige hier, vanavond.

KARIN: Geen sprake van. (*wil naar binnen gaan*)

EVA (*houdt haar tegen*): Alstublieft, mevr. Roberts. Alstublieft! Als ik haar alleen maar even mag ontmoeten, haar een hand geven, dan zou ik zo dolgelukkig zijn.

KARIN: Margo heeft een hekel aan jullie handtekeningjagers.

EVA: Ik ben geen handtekeningjager, mevr. Roberts. Dat is voor sukkel. Ik ben een oprecht bewonderaarster van haar kunst. Ik heb het stuk al zoveel keer gezien. Ik wil haar vertellen hoeveel plezier het me geeft haar te zien spelen. Het maakt me helemaal warm van binnen. Ze is een uitstekende actrice. Een actrice zoals zij wil toch weten hoe haar spel wordt gewaardeerd, toch? Zelfs als het komt uit de mond van niemand zoals ik.

KARIN: Margo heeft inderdaad een groot ego, dat is waar.

EVA: Is het teveel gevraagd? Ik heb geprobeerd haar te spreken te krijgen wanneer ze uit het theater komt, maar ze heeft altijd zo'n haast.

KARIN: Margo is verlegen. Ze houdt er niet van vreemden te ontmoeten. Je kunt haar beter vanaf een afstand bewonderen. Als je me nu wilt excuseren... (*Eva houdt haar weer tegen*)

EVA: Mevr. Roberts, ik heb dit stuk al meer dan vijftig keer gezien. Zevenenvijftig keer zelfs. Denkt u niet dat dat wel een minuutje tijd waard is van juffrouw Kremer?

KARIN: Misschien zit hier iets in voor publiciteit.... Wacht hier. Ik heb niet veel invloed, maar ik zal zien wat ik kan doen. Het hangt van haar stemming af. Is die goed, dan maak je een kans, maar ik kan je niets beloven. Als er na tien minuten nog niemand is gekomen om je op te halen, dan kun je maar beter weer gaan. (*af, in het theater. Licht dimt op Eva en gaat aan in de kleedkamer van Margo. Leo, Colin en Margo zijn aanwezig. Margo is zich aan het opmaken*)

MARGO: Ik wil weten hoe dat kleine kreng er van voren uitzag.

COLIN: Ze heeft dikke enkels, een giraffennek en een gezicht als een rommelmarkt.

MARGO: Ze is dus perfect voor de rol.

LEO: We hadden dat andere meisje moeten nemen, die was veel aantrekkelijker. Er staat niets in mijn script wat aangeeft dat het door een lelijk meisje gespeeld moet worden.

MARGO: Dit meisje heeft veel meer talent. Veel meer.... oprechtheid.

COLIN: Mijn lieve onverdraagzame vrouw... Jij wilde dit meisje in Alma's plaats om de doodeenvoudige reden dat Alma er te goed uitziet.

MARGO: Onzin! Het kind was zo onvoorzichtig om zwanger te worden. Kan ik daar wat aan doen?

COLIN: Wees eens voor een keer eerlijk. Je vond het heerlijk dat ze van het toneel af moest. Je kan niet tegen lief en onschuldig.

MARGO: Dat is niet eerlijk. Ik kan met elke jonge meid op toneel. Ik ben nooit jaloeers

COLIN: Nee. Maar wel voorzichtig. Vooral in dit stuk, omdat je nu iemand van vijftientig speelt terwijl je zelf vijfenveertig bent.

MARGO: Ik ben vijfendertig.

COLIN: Tien jaar geleden. Leo weet hoe oud je bent, waarom blijf je doen alsof?

LEO: Margo, je kunt elke leeftijd spelen die je wilt.. op toneel. Zoals vanavond. Wat leeftijd betreft viel er niets tussen jou en dat nieuwe meisje. Jullie waren heel overtuigend van dezelfde leeftijd. Maar haar slechte timing maakte me razend. Dat kostte jou twee lachers. *(Karin klopt op de deur en komt binnen)*

KARIN: Hallo allemaal!

LEO: Dag schat. Kom bij me zitten. We zijn het nieuwe meisje onderuit aan het halen.

MARGO: Dag lieverd.

KARIN: Hallo. Hoe was ze?

LEO: Zonder brokken.

KARIN: Is dat alles? Ik vond dat het er goed uitzag toen ze aan het oefenen was met de stand-ins.

LEO: Haar zien spelen met de stand-in of met Margo is geen eerlijke

vergelijking. Margo heeft geen stand-in. Dus die scènes heeft ze moeten oefenen met de toneelmeester. Het was best moeilijk voor haar. Een keer even doornemen met jou, Margo, is niet genoeg.

MARGO: Ik heb wel wat beters te doen dan elke vervanger in te moeten spelen.

KARIN: Dat vind ik ook. Ze zou niet moeten overwerken. Tussen haakjes, het leek mij wel een goed idee om het meisje een bril met dikke glazen op te laten zetten. Dat geeft haar meer karakter.

MARGO: Wat een goed idee!

COLIN: Praat Margo niet zo naar haar mond, Karin. Willen jullie niets meer van dat kind overlaten? Het enige dat ze heeft is een stel ogen.

KARIN: Over kinderen gesproken, er staat er buiten een in de regen. Ik heb haar beloofd dat ze jou mocht ontmoeten, Margo.

MARGO: Wat!?! Je weet hoe ik over dat soort denk.

KARIN: Deze is anders. Ze is geen hysterische fan, ze wil niet eens een handtekening. Ze is een echte bewonderaarster. Ze is oprecht. Ze wil je bedanken. En ze staat daar in die steeg als een verzopen katje.

COLIN: Draagt ze een versleten rode jas?

KARIN: Dat is ze.

MARGO: Ik heb haar gezien. Ze kruipt tegen de muur en gluurt naar me alsof ik van Mars kom.

KARIN: Voor haar ben je een bijzondere vrouw van een andere planeet. Praat even met haar, Margo. Ik had het je niet gevraagd als ik niet het idee had dat ze het verdiende.

MARGO: Waarom verdient ze het?

KARIN: Bijvoorbeeld omdat ze al meer dan vijftig keer een kaartje heeft gekocht om dit stuk te zien.

MARGO: Vijftig keer! Het is misschien een cliché, maar men krijgt nooit teveel van het goede.

KARIN: Ze vindt je beter dan het goede. Voor haar bestaat er geen betere op dit moment. Ze is er helemaal vol van.

MARGO: Ze heeft nog koppie koppie ook.

COLIN: Kom even van dat voetstuk af, Margo. Je ego valt op. *(een klop op de deur)*

MARGO: Binnen. Ik ben gekleed. *(met boze blik naar Colin)* Zelfs al is mijn ego zichtbaar.

HARRY *(op)*: Neem me niet kwalijk, juffrouw Kremer. Meneer Houben, juffrouw Caspers wil weten of u morgen nog met haar wil repeteren. Ze wil graag naar huis.

COLIN: Morgen niet. Dan is er trouwens een matineevoorstelling. En na nog twee voorstellingen heb ik een beter idee aan welke scènes ik nog wil werken.

HARRY: Goed, meneer Houben. *(wil gaan)*

COLIN: Zeg haar maar dat ze het goed deed. We zijn erg tevreden.

HARRY: Het kostte ons wel een aantal lachers.

COLIN EN LEO: Dat weten we!

HARRY: Natuurlijk meneer. Ik wist wel dat u beiden dat ook hadden opgemerkt.

MARGO: Ach Harry, hou toch op. Ga even naar de achteruitgang en vertel een fan die daar rondhangt in een rode jas dat ze precies twee seconden krijgt om met mij te komen praten.

HARRY: Wat zegt u nu? Ik dacht...

MARGO: Stop dan met denken. Mevr. Roberts heeft me eindelijk weten over te halen om me door een van mijn fans te laten interviewen.

HARRY: Goed, juffrouw Kremer. Ik zal haar sturen. *(af)*

KARIN: Margo, je bent een engel.

MARGO: Ik bedacht ineens dat er misschien publiciteit in kon zitten. Als deze domkop vijftig keer heeft betaald om mij te kunnen zien, dan zit er misschien een verhaal in voor onze fantasieloze agent.

KARIN: Nee maar, Margo, dat is briljant. Dat was nog niet in mijn hoofd opgekomen.

MARGO *(ziet zichzelf in de spiegel)*: Mijn God, ik zie er niet uit! Geef me eens iets te drinken, Colin, liefje. Ik heb het hard nodig. *(hij schenkt iets in terwijl zij zichzelf blijft bestuderen in de spiegel)* Dit is waarschijnlijk de laatste keer dat ik iemand beneden de dertig jaar speel, Leo. Ik word er ook niet jonger op.

LEO: Er zijn er die spelen op hun zestigste nog een jonge griet.

MARGO: Een jonge griet met rimpels zeker. *(klop op de deur)* Binnen. *(Harry laat Eva binnen)*

HARRY: Ik neem aan dat dit de jonge dame is, juffrouw Kremer. *(af. Eva staat stil te staren naar Margo, tijdens de hele scène kan ze haar ogen niet van haar afhouden. Na een stilte neemt Karin het woord)*

KARIN: Daar ben je dan. Je grootste wens is uitgekomen. Juffrouw Kremer heeft ermee ingestemd je te ontvangen.

EVA: Ik ben helemaal ondersteboven, juffrouw Kremer. Dit is het mooiste moment van mijn leven.

MARGO *(gevleid)*: Dat zal wel meevallen. Ik ben gewoon een stukje theaterdecor, dat is alles.

EVA: Oh, nee, u bent veel meer dan dat. U bent een van de beste actrices van de wereld.

MARGO *(over bescheiden)*: Je bent veel te jong om te weten waar je het over hebt. Hoe heet je, meisje?

EVA: Eva. Eva Harder.

MARGO: Deze cynische oude man hier, is mijn echtgenoot en producent, meneer Houben.

EVA: Hoe maakt u het, meneer.

COLIN: Goedenavond.

MARGO: En deze zuur kijkende uil is de echtgenoot van mevr. Roberts. Hij schreef ons stuk.

LEO *(met humor)*: Ons "geweldige" stuk! *(staat op en geeft haar een hand)*

EVA: Gefeliciteerd, meneer Roberts. Niemand kan zo goed voor juffrouw Kremer schrijven als u.

COLIN: Zeg dat nou niet. Dan wil hij meer geld zien.

LEO: Heeft u buiten deze nog andere van mijn stukken gezien?

EVA: Ik zag juffrouw Kremer voor het eerst in Utrecht. *(tegen Margo)* Dat was vorig jaar toen u op tournee ging met meneer Roberts stuk "Tweedehands vrouw". Ik kan u wel vertellen dat het zien van u op dat toneel mijn leven heeft veranderd.

MARGO: Oh, ja? Hoe dan in vredesnaam?

EVA: Ik kon uw spel niet uit mijn hoofd krijgen. Dag en nacht bleef het erin rondspoken. Het was net een soort religie. Alsof ik plotseling was bekeerd. Vanaf dat moment kreeg mijn leven een doel. Ik wist dat ik naar Amsterdam moest komen, waar goed en veel theater

wordt gespeeld. En ik wilde u graag zien spelen met de originele tegenspelers in plaats van met de plaatsvervangers. Het spijt me dat ik het zeggen moet, maar uw gezelschap in Utrecht was niet erg professioneel.

MARGO: Dat ben ik met je eens, Eva. Het kostte me bloed zweet en tranen, die toer. Zie je nou wel, Colin, schat? Je kan het publiek niet in de maling nemen. Ze kunnen het verschil zien tussen goed acteren en aanrommelen.

COLIN: Goed, lieverd. De volgende keer neem jij genoeg met een half salaris en dan zorg ik voor een betere cast.

MARGO: Laten we niet over zoiets onbenulligs als geld praten in het bijzijn van dit idealistische kind... *(tegen Eva)* Wat is je mening nu je me gezien hebt met waardiger acteurs?

EVA: Dat scheelt. Een mooi kunstwerk komt beter tot zijn recht in de juiste omlijsting.

MARGO: Hoe waar!... Ik heb begrepen dat je ons stuk al verschillende malen hebt gezien?

EVA: Ik kom elke dinsdagavond, zoals vanavond. En naar elke zaterdagmiddagvoorstelling. Dat is goedkoper, weet u. En elke andere avond als ik een kaartje kan krijgen. Een balkon plaats uiteraard. Soms sta ik. Dat vind ik niet erg, want ik zit de hele dag al.

MARGO: Ik neem aan dat je werkt terwijl je zit?

EVA: Ja, juffrouw Kremer. Ik ben typiste bij een advocaten- bureau. Maar ik heb er een hekel aan. Mijn dagen worden dragelijk omdat ik weet dat ik 's avonds naar het theater ga en u daar zal zien.

KARIN: En Margo? Vind je niet dat juffrouw Harder het heeft verdiend om jou te ontmoeten?

MARGO: Ik voel me heel nederig. Ik heb nooit het gevoel dat ik het verdien om door mensen geprezen te worden. *(Colin verslikt zich)*

EVA: U brengt vreugde, juffrouw Kremer. U haalt de mensen uit hun minne bestaan en biedt ze schoonheid, kunst en ont- spanning. Als er geen mensen waren zoals u dan zouden mensen zoals ik geen kleur in hun bestaan hebben. Als ik naar u kijk dan ben ik in een heel andere wereld, een mysterieuze wereld van glitter en glamour.

MARGO: Ze weet het wel te brengen, hè jongens? *(tegen Eva)* Je hebt er geen idee van hoe het in werkelijk eraan toegaat in het

theater. Glitter en glamour zijn daar maar een klein gedeelte van. Het is een lange, moeilijke weg. En als je eindelijk de top hebt bereikt is het een constant gevecht om daar te blijven.

EVA: Dat zal ook wel. Ik wou dat ik er wat meer van wist. Ik zou uren aan uw voeten kunnen zitten luisteren naar uw verhalen over het theater.

MARGO: Ik krijg een idee. *(tegen Karin)* Waarom nemen we Eva niet mee naar jouw huis, voor het eten?

EVA: Oh, juffrouw Kremer, ik wil niemand tot last zijn.

MARGO: Ik sta erop. Ik heb zo zelden de gelegenheid om de jeugd van tegenwoordig te ontmoeten. Een actrice van mijn leeftijd behoort zich te omgeven met jonge mensen. Daar blijf je jong bij. Oh, er zijn wel genoeg jonge actrices, maar die tellen niet mee. Die zijn vol van zichzelf. Zij kunnen alleen maar aan hun carrière denken. Ze vleien mij om er zelf beter van te worden. Maar jij bent anders, Eva. Dat voel ik.

EVA: Ik zou niets liever willen dan de avond met u doorbrengen, maar als u naar het huis van mevr. Roberts gaat, misschien heeft zij mij liever niet daar.

KARIN: Als Margo je graag mee wil hebben dan ben je van harte welkom, Eva.

EVA: Dat is verschrikkelijk aardig van u. Ik ben u heel erg dankbaar. *(een klop op de deur en Lyda stapt binnen)*

MARGO: Oh, Lyda, heb je die lelijke vetvlek eruit gekregen?

LYDA: Hij is eruit. *(gaat naar een kapstok die achter Eva staat)* Pardon, mag ik er even langs?

MARGO: Dit is Eva Harder, Lyda. Ze is een fan van mij.

LYDA: Wat doet ze dan hier?

MARGO: Ik heb haar uitgenodigd. Zo af en toe wil ik eens in contact komen met een van mijn fans.

LYDA: Sinds wanneer is dat? U zegt meestal dat het een stelletje...

MARGO: Zo kan het wel weer!.... *(naar de anderen)* Willen jullie mij nu alsjeblieft even alleen laten, dan kan Lyda mij helpen met kleden. Neem Eva alvast maar mee naar de auto, Karin. Met vijf minuten ben ik bij jullie.

KARIN: Kom, Eva, je zult naast de chauffeur moeten zitten. *(af)*

EVA: Al moet ik opgerold in de kofferbak liggen.

LEO *(leidt haar de deur uit):* We gaan je niet ontvoeren.

COLIN:... Lieve schat, soms denk ik dat je een beetje gek bent. We weten niets van dit meisje. Wie weet is ze een kleptomaan en gaat ze er straks vandoor met Karins zilveren asbakken.

MARGO: Waarom moet je het nu altijd voor mij bederven als er eens iemand complimenteus is over mij. Het kan geen kwaad om dit kind eens een prettige avond te geven.

COLIN: Die edelmoedigheid past niet bij je, lieverd. Zo'n type ben jij niet.

MARGO: En jij bent blind. Met de juiste kleding is zij een lust voor het oog, heb je dat mooie figuurtje niet opgemerkt?

COLIN: Nee, maar bedankt voor de tip. Ik zal beter kijken. *(hij gaat af en Margo laat zich door Lyda helpen in een andere jurk, terwijl het licht dimt. Een paar seconden later gaat het licht op in de kamer bij Karin thuis. Ze zijn inmiddels aan de koffie en Margo zit midden in een verhaal over haarzelf)*

MARGO: Dus zoals je ziet, moet je een beetje geluk hebben wil je wat bereiken in dit vak. Als ik bijvoorbeeld die morgen niet in de metro had gezeten, zelfs als ik maar een paar seconden te laat was geweest, dan was ik nooit in contact gekomen met de toneelmanager van Gerold, die me vertelde dat hij op zoek was naar een stand-in.

EVA: Maar u kreeg de rol. Dat betekent dat u goed was. U had talent.

COLIN: Precies. Je hebt niets aan geluk als je niet de capaciteiten hebt om er iets mee te doen.

LEO: Talent en geluk horen bij elkaar als brood en boter.

EVA: Niet om het een of ander, maar ik denk dat meneer Houben ook een groot aandeel in uw succes heeft gehad.

COLIN: Dank je, Eva. Ik kan zo af en toe wel iemand aan mijn kant gebruiken.

EVA: Ik heb veel biografieën gelezen over actrices en het is mij opgevallen dat alle grote actrices een briljante man op de achtergrond hadden. Iemand die ze regisseerde of hielp de juiste stukken uit te kiezen, of een goeie scriptschrijver die voor ze schreef.

COLIN: Je hebt helemaal gelijk, Eva. Dat doe ik allemaal voor Margo,

behalve het schrijven. Dat laat ik over aan Leo. (*trots*) Het mag best eens gezegd worden dat wij haar tot de grootste toneelattractie in Nederland hebben gemaakt.

MARGO: Zo klinkt het net alsof ik er niets aan heb bijgedragen. Alsof ik de gitaar bent die jij bespeelt.

COLIN: Gitaar is volgens mij niet het juiste instrument. We kunnen je denk ik beter vergelijken met een jungle drum. Ik ben de medicijnman die de duivel uit je slaat.

MARGO: Luister maar niet naar hem, Eva. Alle producenten en regisseurs zijn hetzelfde. Hij denkt dat hij God zelf is... Maar nu genoeg gepraat over mijzelf. Ik wil nu wat weten over jou. Waar kom je oorspronkelijk vandaan, schat? Begin maar bij het begin.

EVA: Ik ben bang dat dat nogal een saai verhaal is. Mijn ouders komen uit Zweden en ik ben geboren in Rotterdam. Mijn ouders waren niet rijk, ik ben een van de zes kinderen. Na mijn middelbare opleiding wilde ik graag drama studeren, maar daar was geen geld voor. Toen op een dag verdronken mijn ouders toen, tijdens een plotseling opkomende storm, het bootje waar ze een tochtje mee maakten om sloeg..... Toen ben ik in een restaurant gaan bedienen en daar heb ik de jongen ontmoet waar ik mee ben getrouwd. Harder is de naam van mijn man, mijn eigen naam is Swanson. Rik had zich als vrijwilliger aangemeld bij de militaire dienst, maar voor hij wegging gingen we nog een week op huwelijksreis. We gingen naar de Veluwe. Hij heeft me meegenomen naar Utrecht voor uw voorstelling. Nadat hij in training ging ben ik weer teruggedaan naar het restaurant. De bedrijfsleider was een afschuwelijke man, die achter alle vrouwen aanzat. Toen hij hoorde dat ik was getrouwd en dat mijn man weg was, werd hij onuitstaanbaar. Ik kon er op het laatst niet meer tegen. Ik had wat gespaard en ben naar Utrecht gegaan. Ik hoopte dat u daar weer zou komen optreden, met een ander stuk.... Ik kreeg daar weer een baan in een restaurant en volgde 's avonds een cursus typen en steno. Na een half jaar kreeg ik mijn eerste kantoorbaan. Tegen die tijd was Rik door de training heen en werd piloot. Ik had net een brief van hem gekregen waarin hij vertelde dat hij een huis gevonden had en begon mijn spullen te pakken toen het telegram kwam.....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto